

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 223/02-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. novembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. P., CSc., bytom N. Z., zastúpeného advokátom JUDr. J. D., N. Z., vo veci porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 153/00 a postupom Krajského súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 162/01, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. P., CSc., o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. októbra 2002 doručená sťažnosť Ing. M. P., CSc., bytom N. Z., (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. D., N. Z., „za porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa a) čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, b) čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd za neprejednanie a nerozhodnutie veci v konaní sp. zn. 10 C

153/00“ Okresného súdu Nové Zámky (sp. zn. 10 C 153/00) a v konaní Krajského súdu Nitra sp. zn. 8 Co 162/01.

Sťažovateľ podal 21. augusta 2000 Okresnému súdu Nové Zámky žalobu na vyslovenie neplatnosti návrhu na vykonanie exekúcie č. j. práv 051/1997-37/1997 sp. zn. 10 C 153/00 a 4. októbra 2000 namietol konajúceho sudcu. Krajský súd Nitra uznesením 9 č. k. Nc 37/00-36 z 31. októbra 2000 rozhodol, že sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci (rozhodnutie doručené 8. decembra 2000). Okresný súd Nové Zámky 16. januára 2001 rozsudkom návrh na vyslovenie neplatnosti návrhu na vykonanie exekúcie zamietol (rozsudok doručený 20. februára 2001). Sťažovateľ podal proti rozsudku 7. marca 2001 odvolanie zn. 00/N/C/06, o ktorom rozhodol Krajský súd Nitra 11. apríla 2002 (rozsudok doručený 16. augusta 2002) tak, že rozsudok Okresného súdu Nové Zámky potvrdil. Sťažovateľ 16. septembra 2002 podal dovolanie zn. 02/Rc/N/01. Je toho názoru, že jeho základné práva, ktoré označil, boli rozhodnutím Krajského súdu Nitra porušené tým, že Krajský súd Nitra o odvolaní sťažovateľa rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu Nové Zámky potvrdil. Je tiež toho názoru, že boli porušené jeho základné práva aj rozhodnutím Okresného súdu Nové Zámky tým, že napriek tomu, že Okresný súd Nové Zámky rozhodol formou rozsudku, vec meritórne neprejednal a meritórne nerozhodol, čo je v rozpore s Občianskym súdnym poriadkom, Exekučným poriadkom a Občianskym zákonníkom, ako aj s ním označenými základnými právami.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti od ústavného súdu sťažovateľ požaduje takéto rozhodnutie:

„Rozsudkom Krajského súdu v Nitre, Štúrova 9, Nitra, č. k. 8 Co 162/01-63 zo dňa 11. 4. 2002 v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 10 C 153/00 bolo porušené právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a/ alebo čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, Rákócziho 15, Nové Zámky, č. k. 10 C 153/00-43 zo dňa 16. 1. 2001 bolo porušené právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a/ alebo čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre, Štúrova 9, Nitra, č. k. 8 Co 162/01-63 zo dňa 11. 4. 2002 v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 10 C 153/0 zrušuje.

Ústavný súd Slovenskej republiky rozsudok Okresného súdu Nové Zámky, Rákócziho 15, Nové Zámky, č. k. 10 C 153/00-43 zo dňa 16. 1. 2001 zrušuje.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 200.000,-Sk“.

II.

Ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 cit. zákona.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom (ďalej len „základné práva a slobody“), je daná v prípade, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa domáha vyslovenia porušenia základného práva upraveného v čl. 46 ods. 1 ústavy a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd označenými konaniami vyššie uvedených všeobecných súdov tým, že sa meritórne nezaoberali jeho návrhom.

Súčasťou práva na súdnu ochranu nie je víťazstvo v súdnom konaní (I. ÚS 4/94). Jeho účelom je zaručiť prístup k súdu (II. ÚS 26/96, II. ÚS 88/01). Prvostupňový rozsudok Okresného súdu Nové Zámky, ako aj druhostupňový (potvrdzujúci) rozsudok Krajského

súdu Nitra, ktoré tvoria prílohu sťažnosti sťažovateľa, neopodstatňujú záver uplatňovaný sťažovateľom, t. j. porušenie základného práva na súdnu ochranu v konaní vo veci, o ktorej sa právoplatne rozhodlo. K námietke formy rozhodnutia označených súdov ústavný súd uvádza, že Občiansky súdny poriadok ustanovuje pravidlá pre rozhodovanie formou rozsudku a uznesení. V zmysle týchto pravidiel rozsudok zamietajúci návrh (žalobu) je výsledkom súdnej ochrany, aj keď nevyznieva v prospech žalobcu. Vzhľadom na tieto skutočnosti a v súlade s doterajšou rozhodovacou činnosťou ústavného súdu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti. Navyše, samotný sťažovateľ vo svojom podaní uvádza, že podal dovolanie, ktorého prípustnosť zdôvodňuje tým, že sa mu ako účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku), ako aj tým, že rozhodoval vylúčený sudca (§ 237 písm. g) Občianskeho súdneho poriadku), t. j. v čase, keď sa obrátil na ústavný súd so svojou sťažnosťou, využil svoje právo podať dovolanie, t. j. pokračuje v uplatňovaní svojho práva na súdnu ochranu.

Bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími skutočnosťami uvedenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. novembra 2002